

Vlaams
Parlement

vergadering **C142 – BUI8**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden en Internationale Samenwerking

van 5 maart 2013

INHOUD

- Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Belgium-Japan Association (BJA) - 963 (2012-2013)
- Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de folder van de Belgium-Japan Association en de medewerking van F.I.T. - 974 (2012-2013)
- Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over een door de Belgium-Japan Association verspreide brochure om investeerders aan te trekken naar Vlaanderen - 979 (2012-2013) 3
- Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de trage omzetting van EU-richtlijnen in ons land en de eventuele verantwoordelijkheid hierbij van Vlaanderen - 982 (2012-2013) 7
- Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken wat betreft de bevrozing van wapenuit- en -doorvoervergunningen aan landen uit de Arabische wereld - 1037 (2012-2013) 9
-

Voorzitter: de heer Frank Creyelman

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Belgium-Japan Association (BJA) - 963 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de folder van de Belgium-Japan Association en de medewerking van F.I.T. - 974 (2012-2013)

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over een door de Belgium-Japan Association verspreide brochure om investeerders aan te trekken naar Vlaanderen - 979 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister-president, mijn vraag om uitleg gaat over een brochure die de Belgium-Japan Association (BJA) heeft uitgegeven voor potentiële buitenlandse investeerders. In een tweede ronde zou ik deze vraag ook willen opentrekken naar meer algemene benaderingen over hoe we onze regio en ons land het best in de markt zetten. Dat dat nodig is, spreekt voor zich.

Niet langer geleden dan gisteren zat ik samen met mensen die actief zijn in een groot internationaal bedrijf, en die wezen ons op de grote omloopsnelheid van buitenlandse topbedrijfsleiders, die telkens opnieuw moeten worden overtuigd van de troeven, maar ook van de vooroordelen die over ons land bestaan en die daar het best in worden bekeken. Het is niet omdat we een keer een uitleg hebben gegeven, dat dat in het buitenland is verworven. Als het verworven is, is het nog relatief, omdat mensen frequent van job veranderen.

De brochure die aan de basis ligt van mijn vraag, is uitgegeven door de Belgium-Japan Association, een groep zakenmensen die links hebben met Japanse bedrijven en waar ook – vandaar dat ik u daarover aanspreek, minister-president – vertegenwoordigers in zitten van Flanders Investment & Trade (F.I.T.). De brochure in kwestie bevat wellicht geen foute informatie, die heb ik er niet in gevonden. De kwestie is dat men in de keuze van de argumenten toch best bijzonder zorgvuldig te werk gaat, gezien de lopende discussies in het land, ook op het interprofessionele en federale niveau over het statuut arbeiders-bedienden. Daarover bestaat rechtspraak. We moeten tegen een bepaalde deadline een discriminatie uit de wereld helpen. Het stuit nogal wat mensen tegen de borst als in een tekst minstens de suggestie wordt gewekt dat in dit land werknemers gemakkelijk kunnen worden ontslagen.

In de tekst zelf mag dan al gepoogd zijn evenwichtig te zijn, maar uit reacties in de pers hebben we toch gemerkt dat het mensen tegen de borst stuit, temeer daar het minstens ten dele objectief waar is. In vergelijking met de ons omringende landen moet bij ons een ontslag niet worden gemotiveerd. Voor arbeiders hebben we bijzonder korte ontslagtermijnen.

Minister-president, u hebt al een reactie gegeven in Gazet Van Antwerpen, waar u veeleer afkeurend zei dat u de algemeen directeur van F.I.T. hebt gevraagd erop toe te zien dat er niet langer zulke promotie wordt gevoerd.

Minister-president, kunt u uw reactie ten opzichte van de bewuste brochure bevestigen? Kunt u toelichten welke stappen u hebt ondernomen om deze brochure uit omloop te halen en te vermijden dat gelijkaardige incidenten zich in de toekomst herhalen? Welke zijn hiervan de resultaten?

Ik trek de vragen nu meer open: acht u toezicht op andere brochures nodig? Acht u richtlijnen over de troeven van Vlaanderen en België zinvol of noodzakelijk om ons positief in de kijker

te stellen? Hoe vermijden we dat perverse boodschappen als deze zich in de toekomst nog kunnen verspreiden?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister-president, Japanse bedrijven hebben al lang de weg naar België en Vlaanderen gevonden. Volgens cijfers van de BJA in haar publicatie ‘2012 – The Experience of Japanese Companies in Belgium’, hebben ondertussen ongeveer 265 Japanse bedrijven in België een vestiging. Deze zeer interessante publicatie laat ook de bedrijven aan het woord over hun ervaring in België, waarbij duidelijk een genuanceerd beeld wordt gebracht over het sociaal klimaat in België.

Ik wil enkele elementen citeren: “Employees are well protected.” En ook: “The employment environment in Belgium is highly regulated and more protective for the workers and employees than in Japan.”

Verder komen overall in de publicatie de inspanningen naar voren die de onderscheiden federale en regionale overheden leveren om een aantrekkelijk businessklimaat te scheppen voor potentiële investeerders, alsook de troeven waarover we beschikken zoals flexibele en hoog opgeleide werknemers, infrastructuur, onze centrale ligging in Europa, een hoge levensstandaard, goed onderwijs, de aanwezigheid van de Europese instellingen enzovoort.

Onlangs is er commotie ontstaan over een andere brochure van de BJA die al drie jaar bestaat: “Belgium and its neighbours’ business climates compared”. Deze brochure stuurt een aantal oordelen, misschien vooroordelen, tegen België bij op basis van vergelijkingen uit internationaal erkende studies van hoog aangeschreven instellingen zoals de Wereldbank. Daarbij komt de studie tot de conclusie dat Vlaanderen en Wallonië tot de top vijf van de beste investeringsregio’s in Europa horen voor Japanse bedrijven.

De passage waarover commotie is ontstaan, luidt als volgt: “A study of the World Bank on business regulations has found that Belgium is one of the most employer-friendly countries in Europe for hiring and firing employees. Belgium has a set of established and transparent rules for hiring and firing employees that contribute to its rank as one of the best performing countries in Europe.”

Het gaat dus over een citaat van de Wereldbank die haar waardering uitdrukt dat er in België duidelijke en transparante regels bestaan voor het aanwerven en ontslaan van werknemers. Dit leidt volgens de Wereldbank tot een ondernemingsvriendelijk klimaat.

De BJA telt vertegenwoordigers van de regionale investeringsbureaus, ook van Flanders Investment & Trade, in het directiecomité. Mijn vragen zijn gelinkt aan de interpretatie die een aantal mensen hebben gegeven aan de passage die ik heb voorgelezen. Daarin kan blijkbaar worden gelezen dat soepele ontslagregels voor werknemers in België zouden worden aangeprezen, bovendien in een brochure die met overheidssteun werd opgemaakt.

Minister-president, kunt u een evolutie geven van de handels- en investeringsrelaties met Japan? Wordt er onderzocht welk effect de inspanningen van de BJA hebben of hebben gehad op Japanse investeringen in ons land? Hebt u weet van bepaalde contacten, of bent u al gecontacteerd geweest door Japanse bedrijven op basis van de promotieacties door de BJA? Zijn er concrete resultaten? Worden de F.I.T.-vertegenwoordigers betrokken bij de opmaak van dergelijke brochures? Wordt deze folder gebruikt door de Vlaamse handelsvertegenwoordiging in Japan? Welke eventuele andere inspanningen levert de Vlaamse vertegenwoordiging in Japan om bedrijven en investeerders naar onze regio te lokken? Gebeurt dat in overleg met de andere gewesten? Wat is uw interpretatie van de fameuze passage waarover toch enige ophef is ontstaan?

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister-president, we zijn het erover eens dat het heel belangrijk is om grote en blijvende inspanningen te doen om investeerders naar Vlaanderen te halen,

ook in Japan. We hebben kennis kunnen nemen van de brochure, want dat daar hulpmiddelen bij gebruikt moeten worden, is nogal evident.

Maar ik fronste mijn wenkbrauwen nogal toen we kennis kregen van een van de argumenten die werden gebruikt door de Belgium-Japan Association om investeerders naar ons land te halen, namelijk dat het hier gemakkelijk zou zijn om werknemers te ontslaan.

Vanuit juridisch oogpunt wil ik de bedenking maken dat het hier niet echt zo gemakkelijk is om werknemers te ontslaan. Onze juridische regelgeving biedt een bepaalde bescherming aan werknemers, en terecht. We kunnen dat moeilijk vergelijken met de regeling die geldt in andere Europese landen. Ook hier geldt een degelijke bescherming.

Los van deze bedenking is het niet aanvaardbaar dat dergelijk argument wordt aangehaald om investeerders naar Vlaanderen aan te trekken. Ik heb ook bedenkingen over het gebrek aan respect dat hieruit blijkt tegenover onze Vlaamse werknemers.

F.I.T. is lid is van het uitvoerend comité van de Belgium-Japan Association, waardoor de indruk zou kunnen ontstaan dat F.I.T. dergelijke argumentatie mee onderschrijft.

Minister-president, u hebt gereageerd in de media, maar ik zou ook graag in deze commissie duidelijk uw standpunt willen horen. Op welke wijze wordt F.I.T. betrokken bij de uitwerking van publicaties van verenigingen waar ze op een of andere wijze rechtstreeks mee in het bestuur, in het uitvoerend comité enzovoort zit, waardoor de indruk kan ontstaan dat F.I.T. de inhoud hiervan onderschrijft en/of er mee verantwoordelijk voor is?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Het gaat hier over deze brochure. Als u die hebt, dan moet u die koesteren, want ze wordt niet meer actief verspreid. Het is een collector's item. De heer Delva heeft voorgelezen wat er precies staat. Het gaat over aanwervingen en ontslagen. Er staat ook een tabel in waarin punten worden gegeven.

Mijnheer Delva, ik ben al een aantal keren in Japan geweest. Wij hebben een heel lange traditie inzake handelsrelaties met Japan. In Osaka hebben we een Vlaams Huis, dat vooral culturele zaken regelt.

Na tien maanden in 2012 exporteerde Vlaanderen voor 3,1 miljard euro naar Japan. Dat betekent een exportgroei met 20,4 procent in vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien. Japan is de zestiende exportbestemming van Vlaanderen en de derde op het Aziatische continent, na India en China.

Na tien maanden in 2012 importeerde Vlaanderen voor 5,5 miljard euro uit Japan. Dit is een stijging met 7,1 procent in vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien. Japan is de tiende leverancier van Vlaanderen.

Wat de investeringsrelaties betreft, behoort Japan al jaren tot de belangrijkste investeerders in Vlaanderen. Als we de laatste 5 jaar beschouwen, dan is Japan met 50 investeringsprojecten het nummer vijf na de Verenigde Staten, Nederland, Duitsland en Frankrijk. Vorig jaar hebben buitenlandse investeerders 3740 nieuwe jobs gecreëerd in Vlaanderen. Deze cijfers heeft F.I.T. afgelopen vrijdag of zaterdag bekendgemaakt. Dat is het hoogste aantal sinds het precisisjaar 2007.

Onze investeringsstrategie werpt haar vruchten af. Jobcreatie door buitenlandse investeringen in Vlaanderen is een van de doelstellingen van Vlaanderen in Actie.

Mevrouw Dillen, mijnheer Van Malderen, u had een vraag over die brochure. Het Nieuwsblad en De Standaard hebben daarmee uitgekapt. De bron van de artikels die in de pers zijn verschenen, is een brochure die is uitgegeven door de Belgium-Japan Association die al drie jaar oud is en niet meer actief wordt verspreid. De context was een vergelijking van het ondernemersklimaat tussen België en zijn buurlanden. Daarbij werd aangegeven dat in België, in tegenstelling tot in Frankrijk en Nederland, een eventueel ontslag niet via de rechtbank moet verlopen.

Er wordt vooral gewezen op het feit dat de regelgeving over aanwerven en ontslaan in ons land erg transparant is. Er wordt eveneens op gewezen dat het aanwerven van personeel in ons land gemakkelijker is dan in de buurlanden. Dit zal echter nooit de hoofdfocus zijn van een buitenlands bedrijf om naar België te komen. De belangrijkste overwegingen voor investeerders om naar Vlaanderen te komen zijn de ligging, de kwaliteit van het personeel, de loonkost, het belastingstelsel.

F.I.T. zet zich in voor het aantrekken van investeringen met toegevoegde waarde voor de Vlaamse economie en draagt ethische en duurzame waarden hoog in het vaandel. F.I.T. heeft me dan ook uitdrukkelijk bevestigd dat zij het ontslaan van werknemers nooit actief zullen promoten. Ik heb ook aangedrongen dat F.I.T. erop toeziet, rechtstreeks met eigen brochures maar ook onrechtstreeks, dat we de lat hoog leggen. We moeten op een positieve manier proberen om bedrijven en mensen naar hier te krijgen. We willen niet dat dit gebeurt door anderen in een negatief daglicht te plaatsen om er zelf beter uit te komen.

Japan is een belangrijke handelspartner voor Vlaanderen. Het is dus logisch en zelfs noodzakelijk dat F.I.T. nauwe banden onderhoudt met organisaties zoals de Belgium-Japan Association.

F.I.T. zetelt niet in de board of directors van de Belgium-Japan Association. F.I.T. zetelt net als het Waalse AWEX (Agence wallonne à l'Exportation et aux Investissements étrangers), het Brusselse agentschap (Brussels Invest & Export), de Federale Overheidsdienst Economie, vertegenwoordigers van JETRO (Japan External Trade Organization), de ambassade van Japan en KPMG in het Executive Committee van de Belgium-Japan Association. Het Executive Committee heeft als doel de culturele en zakenrelaties tussen België, Europa en Japan te versterken.

Regelmatig worden er via de Belgium-Japan Association inderdaad contacten doorgegeven van geïnteresseerde Japanse ondernemers. Een van de recente cases betreft een Europese hoofdkwartierenfunctie van een belangrijk chemisch bedrijf uit Japan. Meer informatie kan ik daarover niet geven. Als ik dat wel doe, of als anderen dat doen – en ik verwijs dan naar iemand die iedereen nu in Vlaanderen kent, met name de heer Feng – dan spreekt men over de jobchinees. Ik pleit dus voor enige terughoudendheid. Ik zou iedereen willen verzoeken me niet te vragen waar het exact over gaat. Het is altijd heel gevaarlijk informatie vroegtijdig te lossen. Ik hoop dat iedereen daar begrip voor heeft.

Aangezien Japan voor F.I.T. een focusland is, worden sterke inspanningen geleverd om bedrijven en investeerders naar onze regio te lokken. Jaarlijks worden een tiental grote acties genomen. Dit omvat onder mee de deelname aan beurzen, conferenties en dergelijke.

Ik ben een paar keer in Japan geweest. De eerste keer was ik daar in mijn hoedanigheid van minister van Leefmilieu. Dat was in 2004. Een bepaald bedrijf, Kaneka, had onder mijn voorgangster, toenmalig minister Dua, problemen met een vergunning gehad. Dat heeft toen de pers nog gehaald. We hebben dat toen opgelost. In Japan waren ze toen zo blij dat hier nog investeringen op zijn gevolgd. Ik ben nadien nog een paar keer opnieuw naar Japan gereisd om die goede relaties te onderstrepen. F.I.T. werkt intensief aan die relaties. Japan is voor ons immers een heel belangrijk land.

Ik zal nu enkele conclusies trekken. Wie deze brochure nog heeft, moet ze koesteren. Dit betekent dat hij ze moet wegleggen en niet meer actief moet gebruiken. Dat gebeurt trouwens al drie jaar niet meer. Deze brochure bevat informatie die ik net heb toegelicht. F.I.T. zal erop toezien dat die informatie in de toekomst niet meer zal worden gebruikt. De relatie tussen Japan en Vlaanderen is van verschrikkelijk groot belang. Ik hoop dat we niet enkel onze eigen kmo's een duwtje kunnen geven, maar in de toekomst ook nog buitenlandse investeerders zullen kunnen aantrekken. Hopelijk zullen daar ook Japanse investeerders bij zijn.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik dank de minister-president. Hij heeft de brochure in een kader geplaatst. Op deze manier heeft hij ook de commotie gerelativeerd. De brochure wordt immers niet meer verspreid. Hierdoor heeft de minister-president de ongerustheid van een aantal mensen weten weg te werken.

Ik ben blij dat uit het antwoord blijkt dat er wel degelijk argumenten zijn om buitenlandse investeerders aan te trekken. Dit is in een zeer competitieve omgeving geen gemakkelijk proces. De Cassandra's van deze wereld, die enkel het slechte zien, moeten zich eens over de inhoud en het effect van hun boodschap beraden.

Het lijkt me nuttig een set te ontwikkelen met argumenten die op Vlaamse en federale maatregelen zijn gebaseerd en die we kunnen gebruiken om een argumentatie op te bouwen. Op die manier kunnen we dan in functie van de doelgroep kiezen welke argumenten we willen selecteren.

Sommige pluspunten lijken zo evident dat we ze niet eens vermelden. Ik denk, bijvoorbeeld, aan het systeem van flexibiliteit dat de tijdelijke en economische werkloosheid biedt. Ik denk ook aan de relatieve sociale vrede en de overlegcultuur die onze bedrijven kenmerken. Hiermee kunnen we, in tegenstelling tot de situatie in bepaalde andere landen, effectief het verschil maken voor een buitenlandse investeerder en, in het licht van deze vraag om uitleg, meer specifiek voor een Japanse of Aziatische investeerder.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Hij heeft een aantal elementen aangehaald die cruciaal zijn om investeringen aan te trekken. De centrale ligging, de loonkost, de fiscaliteit en de kwaliteit van de werknemers maken hier als een klavertjevier deel van uit. Volgens mij zullen buitenlandse bedrijven vooral hier gehoor aan geven. De heer Van Malderen heeft ook nog een aantal elementen aangehaald.

Op die manier is de waarde van dergelijke brochures gerelativeerd. Wanneer de onderliggende inhoud niet kwaliteitsvol is, mag iemand nog de mooiste brochures maken: het zal toch niet lukken.

Volgens mij moeten we blijven werken aan een ondernemingsvriendelijk klimaat in ons land. De minister-president heeft het cruciaal belang van de economische relaties tussen Japan en Vlaanderen bevestigd. Ik ben ervan overtuigd dat F.I.T. hier de komende jaren op gepaste wijze de nodige aandacht aan zal besteden.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik dank de minister-president voor zijn uitvoerig antwoord. Hij is vandaag iets cynischer en meer gelaten dan we van hem gewoon zijn. Daar zijn misschien redenen voor.

Minister-president Kris Peeters: Ik zou niet weten welke redenen.

Mevrouw Marijke Dillen: Aangezien drie mensen een vraag om uitleg over dit thema hebben gesteld, was het nuttig in deze commissie eens de puntjes op de i te zetten. Het is heel belangrijk grote inspanningen te leveren om buitenlandse investeerders aan te trekken. Mijn fractie wenst de minister-president succes en zal hem op dit vlak steunen.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de trage omzetting van EU-richtlijnen in ons land en de eventuele verantwoordelijkheid hierbij van Vlaanderen - 982 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, de Europese Commissie heeft cijfers bekendgemaakt met betrekking tot de omzetting van Europese regels. Indien ik me niet vergis, gebeurt dit tweemaal per jaar. Uit het recentste scorebord voor de interne markt, een ranglijst waarin de Europese Commissie halfjaarlijks peilt naar de inspanningen van de lidstaten om de Europese regels in nationale wetten te gieten, blijkt dat ons land naar goede traditie, als ik het zo mag uitdrukken, helemaal onderaan bengelt.

We hebben hier dubbel zoveel achterstand als het Europees gemiddelde. In tegenstelling tot andere landen, kennen we nog steeds oplopende achterstand. De hoofdoorzaak zou de complexe staatsstructuur zijn. Wat de interne markt betreft, zijn de bevoegdheden immers over de verschillende bestuursniveaus verspreid. De traagste bepaalt het ritme.

Ik heb vandaag vernomen dat de minister-president de Vlaamse Regering een overzicht heeft gegeven van de ontwikkelingen met betrekking tot de EU. Hieruit blijkt dat de Vlaamse overheid momenteel in 23 inbreukdossiers is betrokken. In tien gevallen gaat het om de laattijdige omzetting van richtlijnen. In acht gevallen gaat het om de incorrecte omzetting van Europese richtlijnen. Tot slot hebben vijf inbreukdossiers betrekking op de incorrecte toepassing van andere bronnen van het Europees recht.

Ik wil hierbij een heel belangrijke bedenking maken. Het Verdrag van Lissabon voorziet in snellere geldboetes bij veroordelingen door het Hof van Justitie van de Europese Unie. Tegen ons land lopen ondertussen 55 inbreukprocedures. Dat ligt veel hoger dan het Europees gemiddelde. Op termijn kan dit mogelijk tot hoge financiële sancties leiden. Ik zou dan ook graag wat verduidelijking krijgen.

Minister-president, draagt Vlaanderen op dit vlak enige verantwoordelijkheid? Dat we door een aantal inbreukdossiers zijn gevat, betekent niet dat de verantwoordelijkheid bij de Vlaamse Regering moet worden gelegd. Indien de Vlaamse Regering de verantwoordelijkheid draagt, zou ik graag weten op welke wijze en wat hiervan de oorzaken zijn. Indien Vlaanderen wel de goede leerlingen van de klas zou zijn, hebt u dan tijdens het overleg met de Federale Regering aangedrongen op maatregelen om tot een verbetering in de praktijk te komen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, in mijn antwoord op de vraag om uitleg nummer 83 van de heer Hendrickx heb ik al tekst en uitleg gegeven over het vorig scorebord. Aangezien het nu gaat om het nieuw scorebord, dat van februari 2003 dateert, kan ik hier wat informatie over geven.

Met een omzettingsvertraging van 2 procent blijft België boven de Europese norm van 1 procent. België heeft 29 Europese richtlijnen te laat omgezet. Daarmee eindigt België op de laatste plaats van de 27 lidstaten.

Wat Vlaanderen betreft, moet de omzetting van zes onder dit scorebord vallende Europese richtlijnen nog worden voltooid. De omzetting van drie Europese richtlijnen wordt in de eerste helft van 2013 verwacht. De omzetting van de drie andere richtlijnen wordt in de tweede helft van 2013 verwacht, telkens, natuurlijk, wat de Vlaamse bevoegdheden betreft.

Met betrekking tot de evolutie qua inbreuken op het Europees recht is België volgens dat scorebord van februari 2013 betrokken bij 55 inbreukdossiers. Vlaanderen is betrokken in 11 van die 55 dossiers. In 3 van die 11 dossiers heeft Vlaanderen de inbreuk intussen volledig verholpen. In 1 dossier betwist Vlaanderen de vermeende inbreuk, in de 7 andere werkt het aan een oplossing. Vlaanderen is dus betrokken in een vijfde van de Belgische inbreukdossiers. Mocht er een apart scorebord voor Vlaanderen worden gemaakt, dan zouden we heel wat beter scoren.

De overgrote meerderheid van de Vlaamse inbreukdossiers wordt opgelost zonder dat het ooit tot een veroordeling door het Hof van Justitie komt. Deze nuance neemt uiteraard niet weg dat Vlaanderen zijn inspanningen moet bestendigen om inbreukdossiers op te lossen en om

de instroom van inbreukdossiers te beperken, door de tijdige en correcte omzetting van richtlijnen en door rekening te houden met de beginselen van het Europees recht bij de ontwikkeling van de Vlaamse regelgeving. Voor een meer gedetailleerd overzicht van de nog om te zetten richtlijnen verwijs ik naar de maandelijkse rapportering over EU-dossiers aan de Vlaamse Regering, die u blijkbaar zeer goed volgt. Daar heb ik geen enkel probleem mee, integendeel.

Het vermelden waard is dat het scorebord van februari 2013 erkent dat van alle lidstaten België zijn aantal inbreukdossiers het sterkst heeft kunnen terugdringen. Dat is dus toch een positieve noot. Er was sprake van negen inbreukdossiers minder sinds het vorige scorebord, en van een afname met 49,5 procent sinds het scorebord van twee jaar geleden. Een belangrijke reden voor deze verbetering is dat België, en dus ook Vlaanderen, sinds januari 2011 deelneemt aan het EU Pilot-project van de Europese Commissie. Sindsdien is het aantal nieuwe inbreukprocedures tegen België en Vlaanderen sterk afgenomen. EU Pilot legt de Europese Commissie op geen formele ingebrekestellingen te sturen naar een lidstaat als niet vooraf een informeel verzoek om inlichtingen werd gericht aan die lidstaat, natuurlijk uitgezonderd de automatische ingebrekestellingen bij een laattijdige omzetting. Dankzij EU Pilot krijgt de lidstaat dus de kans om een beweerde inbreuk te verhelpen, zonder dat het ooit tot een formele inbreukprocedure of ingebrekestelling komt. Vlaanderen steunt trouwens de deelname aan EU Pilot. We zien het systeem als een belangrijk instrument voor een meer proactieve opvolging van inbreukdossiers en een informele en intensieve samenwerking met de Europese Commissie.

In mijn antwoord op vraag om uitleg 83 van de heer Hendrickx heb ik een overzicht gegeven van de belangrijkste Vlaamse maatregelen en coördinatiemechanismen. Ik heb dat alles toen toegelicht en hoop dat misschien nu niet te herhalen. U vindt dat daar terug. We scoren dus niet slecht, met een vijfde van de dossiers. Het kan altijd beter, en we zullen daaraan blijven werken, zodat Vlaanderen ook dat op dat punt tot de top behoort.

Wat uw tweede vraag betreft, morgen wordt daarover gesproken in het Overlegcomité.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Zoals ook blijkt uit die mededeling aan de Vlaamse Regering, zijn we blijkbaar de betere leerling van de klas. Ik ben dan ook blij dat u dat op de agenda hebt gezet van de bijeenkomst van morgen van het Overlegcomité. Ik hoop dat u blijft aandringen op het spoedig omzetten door de andere niveaus. U weet dat mijn partij, zacht uitgedrukt, een zeer koele minnaar van Europa is, maar los daarvan moet het huiswerk degelijk worden gemaakt, gelet op de mogelijke zware budgettaire gevolgen die dit kan hebben, conform het Verdrag van Lissabon. Ik moet u er niet van overtuigen dat op alle niveaus zo zuinig mogelijk met de budgettaire middelen moet worden omgesprongen. Het moet zeker worden vermeden dat die worden verspild en weggegooid als gevolg van nalatigheid.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken wat betreft de bevrozing van wapenuit- en -doorvoervergunningen aan landen uit de Arabische wereld - 1037 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, geachte leden, minister-president, u weet wel waarover dit precies gaat. Een tweetal jaar geleden hebben we in deze commissie gedebatteerd over de

doorvoer en uitvoer van strategische wapens naar landen uit de Arabische wereld. U had toen gezegd dat die vergunningen bij een aantal landen on hold waren gezet. Dat was de beslissing.

Ik heb het verslag er nog eens op nagelezen. U moet me verbeteren als ik een fout maak, maar het ging toen om Tunesië, Libië en Egypte, Bahrein en Oman. U had toen ook Syrië en Jemen net aan die lijst toegevoegd.

Minister-president Kris Peeters: In maart.

De heer Jan Roegiers: Dat was inderdaad in maart. Het gaat dus over die lijst van zeven landen.

Ondertussen is er een en ander gebeurd in de Arabische wereld, maar men kan moeilijk zeggen dat het er zeer rustig is geworden. Daarom wou ik na twee jaar vragen hoe het op dit ogenblik staat hiermee. Ik vond uw maatregel toen enigszins een ad-hocmaatregel. U zult zich nog willen herinneren dat ik er toen voor had gepleit een meer formele beslissing te nemen en met de Vlaamse Regering een embargo af te kondigen. U bent daar toen niet op ingegaan. Er was wel het ad-hocbeleid dat we tot nu toe kennen.

In tegenstelling tot wat in mijn vraag staat, hebt u daartoe beslist, en niet de Vlaamse Regering. Het is immers een bevoegdheid die u en u alleen toekomt.

Minister-president, wat is de stand van zaken met betrekking tot dit on hold zetten? Welke landen vallen vandaag nog steeds onder dit regime van de bevrozing van vergunningen? Welke landen zijn er intussen eventueel van vrijgesteld en/of welke landen zijn erbij gekomen, en om welke redenen? Met andere woorden, wat is precies de huidige lijst van landen uit de Arabische wereld, en welke criteria worden gehanteerd om er landen op te plaatsen, dan wel af te halen? Werden er sinds het on hold zetten nog vergunningsaanvragen voor die landen ingediend door Vlaamse bedrijven? Zo ja, hoeveel? Hoe evalueert u zelf deze onholdstrategie en plant u eventueel bijstellingen van het huidige beleid, dat veeleer een ad-hocbeleid is, in de richting van een meer structurele maatregel, zoals een embargo?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik geef heel graag tekst en uitleg hierbij. Dit zijn natuurlijk belangrijke vragen. Ook de antwoorden zijn belangrijk.

Mijnheer Roegiers, u hebt al verwezen naar een en ander, maar zeker voor de eerste twee vragen wil ik de zaken nog eens netjes op een rij zetten. Op 23 februari 2011 heb ik in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement het volgende verklaard: “(...) de export van wapens naar die landen in het Midden-Oosten waar er (...) problemen zijn (...), is on hold gezet.” Op basis van de actualiteit op dat moment waren Tunesië, Libië, Egypte, Bahrein en Oman gedefinieerd als probleemlanden, maar de lijst diende verder te worden opgevolgd en steeds te worden geactualiseerd. Daarom zijn op 25 maart 2011 Syrië en Jemen aan die lijst toegevoegd. Op 8 september 2011 werd Oman van deze lijst geschrapt. Voor Syrië en Libië waren er internationaal uitgevaardigde wapenembargo's van kracht, zodat het overbodig was deze staten te laten fungeren als onholdbestemming. Op 3 mei 2012 werd Tunesië van de lijst geschrapt.

De evaluatie van de lijst van landen in Noord-Afrika en op het Arabische schiereiland waar er problemen zijn, gebeurt steeds na een analyse uitgevoerd door mijn diensten. Het is niet zo dat ik na de krant te hebben gelezen, meen dat een en ander nu opgelost of bijgevoegd moet worden. Neen, de diensten nemen dit heel serieus. De analyse wordt op regelmatige tijdstippen ook aan mij voorgelegd. Ik wil daarvoor de volledige ministeriële bevoegdheid op mij nemen. Mevrouw Moerman weet dat deze bevoegdheid niet direct door veel collega's wild enthousiast wordt gedeeld, wat de zaak nog gevoeliger en delicateser maakt. We moeten met de nodige voorzichtigheid handelen.

De toestand wordt regelmatig aan mij voorgelegd op basis van de analyses. Dat kan om de paar maanden gebeuren of eerder: toen de actualiteit van moment tot moment wijzigde, lag dat ritme hoger. Om hun analyse te staven, contacteren mijn diensten de betrokken regionale

en thematische diensten van de FOD Buitenlandse Zaken. Ook daar wordt dus bijkomende informatie ingewonnen. Ze doen ook een beroep op open bronnen, zoals de verslagen van de Europese Unie, internationale organisaties en niet-gouvernementele organisaties. Dat is het wat de stand van zaken betreft en – als ik dat zo mag zeggen – waar de mosterd wordt gehaald.

Sinds de onholdmaatregel werd ingevoerd, zijn er slechts een beperkt aantal aanvragen ingediend voor de export van militair materieel naar de bestemmingen die als problematisch werden aangemerkt. In 2012 werd een aanvraag voor de export van tweedehands militaire voertuigen voor logistiek en transport naar het ministerie van defensie van Bahrein geweigerd. Nog in 2012 werd een aanvraag ingediend voor een doorvoer van Frankrijk naar Egypte van persen voor de aanmaak van munitie. Na een informatie-uitwisseling met het betrokken doorvoerbedrijf werd de aanvraag stopgezet.

De onholdmaatregel houdt in dat er momenteel geen nieuwe vergunningen voor export van wapens of militair materieel naar de probleemlanden worden toegekend. Wanneer een dergelijke aanvraag wordt ingediend, wordt die geweigerd. Bovendien moet meer algemeen elke aanvraag voor de export van militaire goederen naar om het even welk land in de Arabische wereld getoetst worden aan de criteria die zijn opgenomen in het Wapenhandel-decreet. Voor landen die niet onder de onholdmaatregel vallen, gelden andere criteria.

Wat formele embargo's en/of sanctieregimes betreft, schaarst België zich achter de embargo's die worden overeengekomen en uitgevaardigd door de Verenigde Naties (VN), de Europese Unie (EU) of de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE).

Mijnheer Roegiers, het is geen enkel probleem om daar, indien u dat nodig acht, meer tekst en uitleg over te geven. De onholdmaatregel is een dynamisch gegeven. Godzijdank gaat het in bepaalde landen de goede richting uit, bijvoorbeeld Tunesië. In andere landen blijft de situatie problematisch. Zo is in Syrië in 2011 de situatie verder geëscaleerd in negatieve zin.

Het on hold zetten werkt. U hebt de informatie gekregen over wat werd geweigerd in 2012. Ook al is een land niet on hold gezet, dan nog moeten de criteria worden nageleefd die door dit parlement in een decreet werden gegoten, dat is evident.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb begrepen dat van de oorspronkelijke zeven landen, voor twee landen ondertussen het on hold zetten, werd stopgezet en dat voor twee andere landen een feitelijk Europees embargo geldt. Blijven nog over: Libië, Egypte, Bahrein en Oman. Dat is duidelijk.

Ik heb deze vraag ook gesteld met het oog op de werkzaamheden hier in de commissie. Op het einde van deze maand zullen wij met een aantal gastsprekers twee dagen over de Arabische lente debatteren. Deze informatie kan van dienst zijn.

Ik heb nog een resterende vraag. In een van onze laatste discussies hebben we het ook even gehad over de situatie in Saoedi-Arabië. Ik heb u toen gewezen op krantenartikels waarin stond dat de wetgeving opnieuw werd verstrengd in Saoedi-Arabië, waardoor vrouwen zich niet langer vrij mochten verplaatsen in het land zonder toestemming van een mannelijke voogd, hetzij hun broer, hetzij hun vader. U zou dat eens moeten bekijken. Ik weet niet of u dat hebt kunnen doen en of dit ertoe heeft geleid dat u de uitvoer naar Saoedi-Arabië nu bijzonder kritisch bekijkt. Ik herinner me dat u toch wel schrok van de krantenartikels die aantoonde dat de situatie er mensonwaardig is en eigenlijk een heel ernstige schending inhoudt van wat wij als evidente mensenrechten beschouwen.

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Voorzitter, minister-president, ik wil me wat dit laatste aspect betreft graag aansluiten bij de heer Roegiers. Het is voor mij altijd weer onbegrijpelijk dat er wapenuitvoer naar Saoedi-Arabië plaatsvindt aangezien in de Europese toetsingscriteria toch

ook de mensenrechten zitten. Het loopt er gewoon zo van af dat in dat land de mensenrechten constant met de voeten worden getreden. Het is ingebouwd in het wettelijke systeem van het land. Graag kreeg ook ik daar een klein beetje meer uitleg over.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik herinner me die vraag heel duidelijk. We hebben toen een aantal acties genomen, maar misschien kan ik toch nog even nakijken waar ze exact zijn terechtgekomen en wat het gevolg ervan is. Ik zal de secretaris hierover informeren. Mocht het onvoldoende zijn, zal ik bijkomende initiatieven nemen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■